

— DANIEL KURR

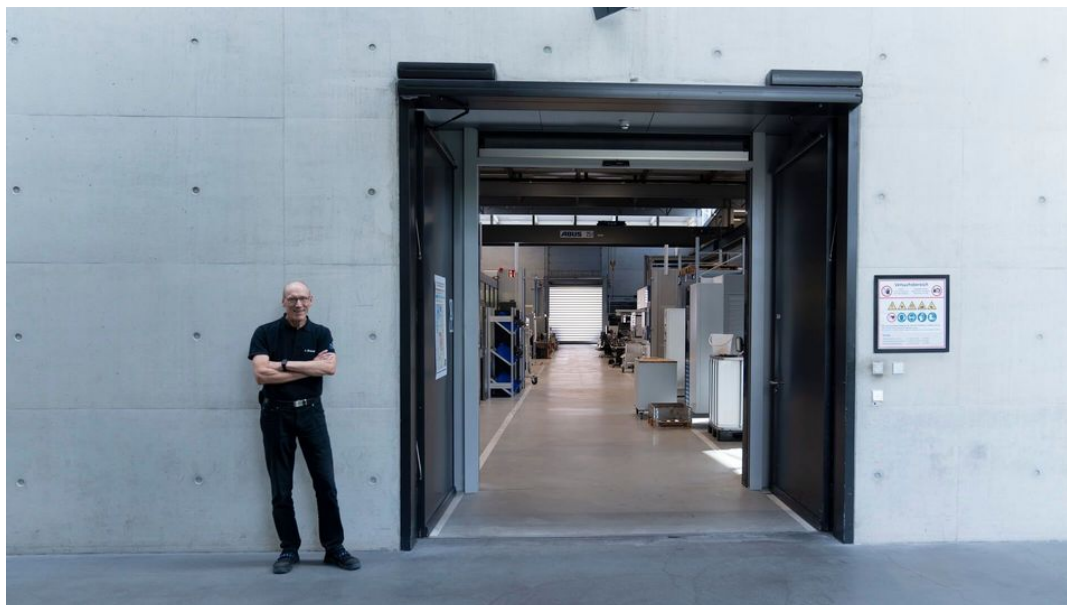
Ett halvt sekel på företaget: "TRUMPF är mitt andra hem"

När Jürgen Brandt berättar om sitt yrkesliv följer det ena fascinerande talet det andra: 74 prototyper, 18 länder och över 20 000 foton. Och det är inget konstigt med det, för efter 50 år är hans karriär hos TRUMPF hälften så gammal som själva företaget. Vi besöker en person som känner till det högteknologiska företagets maskiner lika bra som sin egen jackficka.

Den stora svarta rullporten är cirka fyra meter bred och fem meter hög. När man står i TRUMPFs utvecklingsbyggnad vid huvudkontoret i Ditzingen kan man knappast missa den. Bredvid dörren hänger en liten kortläsare. När en medarbetare hos TRUMPF håller fram sin företagslegitimation hör nästan alla samma långvariga pip. Om läsaren blinkar rött betyder det "Åtkomst nekad". En skylt bredvid dörren förklarar varför inte alla kan ta sig igenom här. "Testområde - inträde och fotografering förbjudet" kan man läsa på den. Det är här TRUMPF forskar inom sina framtida teknologier.

Enda chansen att ta sig till andra sidan av dörren är att ringa Jürgen Brandt. Så fort luren läggs på öppnas den svarta dörren. Bakom den finns en stor hall med ca 25 TRUMPF-maskiner. Laserskaranläggningar, svetsmaskiner och bockceller kan man bara ana för medarbetarna har demonterat dem till enskilda detaljer. I alla hörn skruvar, monterar och testar man. Jürgen Brandt ler och vinkar som om han ville säga: "Kom igen, var inte blyg".

Det är här han kan sin sak: Jürgen Brandt har arbetat för TRUMPF i 50 år, 40 av dessa år i testområdet i Ditzingen.

— Väcka TRUMPF-maskiner till liv

Här i TRUMPFs testlaboratorium och prototypkonstruktion är 65-åringens rike. Och så har det varit i nästan fem decennier. "I år firar jag 50 år på företaget", säger han stolt och ser sig omkring: "Jag känner till varenda centimeter här och, ännu viktigare, varje enskild maskin". I september 1973 började han sin lärlingsutbildning som verktygsmakare hos TRUMPF. Sedan dess har familjemänniskan inte flyttat från sin hemstad Ditzingen och absolut inte lämnat "sitt TRUMPF". Jürgen Brandt skrattar: "Mina skolkamrater har bytt arbetsgivare många gånger. Kanske var deras jobb helt enkelt ointressanta. För mig har det alltid varit varierande. Under alla dessa år har jag aldrig funderat på att söka ett nytt jobb."

Knäpa, testa och arbeta har varit Brandts motto redan från början. Testområdet var och är helt rätt plats för detta. Här började han direkt efter sin utbildning och arbetade till en början som maskinarbetare. Efter en tid blev han mästare, sedan teamledare och idag är han koordinator för plattbäddslasermaskinerna. "Sedan 1982 har jag hjälpt till att utveckla 74 TRUMPF-maskiner", säger Brandt och pekar på en Excel-lista som han håller i handen. Här har han dokumenterat exakt vilket år han och hans kollegor har arbetat på vilken maskin. Det första hydrauliska stanshuvudet, den första CO₂-lasern och den första plattbäddsmaskinen med fastkroppslaser finns med på listan. "I dag finns det ingen maskintyp hos TRUMPF som jag inte har varit delaktig i", säger jubilaren. Han har byggt upp maskinerna, testat dem, letat efter fel, förbättrat dem, introducerat nya idéer och till och med registrerat ett patent. Alltid i nära samråd med utvecklarna och konstruktörerna, men också alltid med hänsyn till kunden och servicemedarbetaren. Jürgen Brandt behöver en helhetssyn för sitt arbete.

När det handlar om tekniken i en TRUMPF-maskin är pysslaren Jürgen Brandt i sitt esse.

Minnen av en tid som flytt: Tusentals kort har tagits under de många åren hos TRUMPF.

Jürgen Brandt tittar på ett foto från 1985: Här installerar han en TRUMPF-maskin åt en kund.

36 gigabyte minnen

Mitt i testhallen står en rektangulär container med fönster. En titt genom rutan avslöjar att möten brukar äga rum här. Rummet är enkelt. Ett stort bord, ett dussin stolar runt det och en flyttbar bildskärm längst fram. Jürgen Brandt har lagt ut otaliga bilder på bordet. Detta är hans historia hos TRUMPF i bilder. "Men det är inte allt", säger han, öppnar sin bärbara dator och klickar igenom några mappar med datum: "Jag har bilder på mina prototypbyggen, mina utlandsvistelser och mina mässframträdanden", säger han. Enheten visar över 20 600 filer och 36 gigabyte data.

Resa jorden runt med verktygslådan

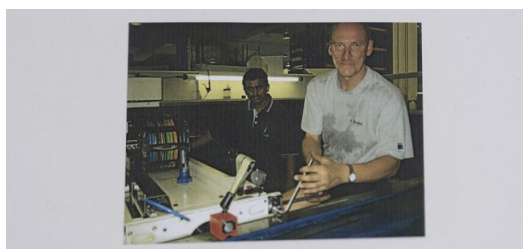
Höjdpunkterna i hans fotosamling: Minnena från de 17 länder dit han reste för TRUMPF, inklusive Australien, Sydafrika, Singapore och USA. "Egentligen var min arbetsplats i testhallen i Ditzingen. Eftersom jag kände till TRUMPF-maskinerna så väl, kontaktade servicekollegorna mig alltid när de inte visste vad de skulle göra." Jürgen Brandt hade framför allt ett specialområde: han var expert på crashmaskiner. Om det var en kollision mellan plåten och skärhuvudet på en maskin någonstans i världen var han tvungen att ta hand om det. Ibland till chefernas förtret. "Servicemedarbetarna ringde mig, sa helt enkelt, 'Jürgen, du har vunnit en resa' och sedan var det bara att ge sig iväg. Ofta visste jag inte ens exakt vart jag skulle, jag åkte bara iväg", minns Brandt. På så vis har han rest runt halva jorden.

En av de äldsta bilderna i Jürgen Brandts samling: Den unge maskinarbetaren i produktionen 1980.

Dags för lunchpaus: "Förr brukade vi faktiskt laga mat till våra kollegor i montern på mässor", minns Jürgen Brandt (till vänster) och skrattar.

Under sina utlandsuppdrag blev det ibland riktigt svettigt för Jürgen Brandt – till exempel i Singapore 2005.

Jürgen Brandt (4:e från höger) är en duktig trummis: 1981 besökte han TRUMPFs dotterbolag i USA med musikföreningen Ditzingen - till stor glädje för den dåvarande TRUMPF-chefen Berthold Leibinger (3:e från

vänster).

Att säga hejdå är svårt

Jürgen Brandt älskade äventyren utomlands med uppskattade även det goda samarbetet på hemmaplan. "Jag minns fortfarande hur vår dåvarande chef, Berthold Leibinger, ofta stannade till på min arbetsplats. Han ville veta när nästa maskin skulle vara klar, affärerna var trots allt beroende av det", säger Brandt. Än idag har han inte tröttnat på att ägna sig åt nya utmaningar varje dag. "Jag ser det inte som problem utan bara som saker som inte fungerar till 100 procent. Jag är en pysslare som blir glad först när jag har hittat lösningen", säger han med ett leende. Han pekar på en laserskaranläggning som finns i testhallen. Här håller han just nu på att optimera kabeldragningen för det lutande skärhuvudet. Detta är förmodligen ett av hans sista projekt. I oktober går han i pension.

"Självklart ser jag fram emot det, någon gång räcker det. Jag har fem barnbarn, älskar att spela trummor och tycker också om att pyssla hemma. Men TRUMPF är mitt andra hem. Jag lever för TRUMPF", säger han, synligt rörd och leende: "Jag vet inget annat än att cykla till TRUMPF varje dag." Han packar ihop sin hög med bilder på bordet och klickar bort bilderna på den bärbara datorn och går mot den svarta rullporten. Han trycker på genomfarten och den svarta rullporten svänger uppåt. Brandt går igenom och säger: "Ibland borde jag ha njutit ännu mer av min tid här." Efter några sekunder hörs ett dämpat ljud: den svarta rullporten stängs bakom Jürgen Brandt. Och testhallen är låst igen.

DANIEL KURR
TRUMPF GROUP COMMUNICATIONS

